

PROP DE VOSALTRES

La Confraria de Montserrat amb el Papa

Estimats diocesans:

Les confraries amb finalitat religiosa són abundants a la nostra diòcesi. Cadascuna d'elles té unes característiques pròpies i una història que fan que sigui atractiva per a molts devots de les nostres comunitats cristianes per inscriure-s'hi com a col·laborador o confrare.

Avui voldria posar la meua atenció en la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, establerta a Lleida i que és part de la confraria que té la seva seu al Santuari de Montserrat. El motiu és rellevant: compleix 800 anys d'existència i s'han organitzat moltes activitats per commemorar aquesta efemèride. Els membres lleidatans de la mencionada confraria coneixen de sobres les diferents accions i molts d'ells han dedicat part del seu temps i de la seva preocupació a que tot discorri perfectament i amb excel·lents fruits pastorals.

El passat dia 6 de maig es van reunir al Santuari les diferents delegacions de la confraria per celebrar l'esdeveniment dels 800 anys. Hi va haver una nombrosa presència de gent de Lleida. Es va viure amb molta alegria la celebració de la Santa Missa, presidida pel pare Abat, una reunió informativa i una dinar de fraternitat. Hi van assistir molts consiliaris de tota Catalunya i van estar acompanyats pel P. Mayol, rector del Santuari i gran animador d'aquest fet, havent realitzat multitud de visites a les seus de les diferents delegacions. També va estar entre nosaltres el mes de setembre de l'any passat per informar de totes les activitats que es preparaven i animar a la col·laboració i, sobretot, a que es fomentés amb més intensitat la devoció a «La Moreneta».

Respecte a la confraria de Lleida, vull deixar constància de la dedicació de tots els seus membres, especialment de la Junta Directiva, amb la finalitat que aquesta devoció mariana no perdi presència a

la nostra societat. Edita un butlletí periòdicament on mostren la gran quantitat d'accions que duen a terme al llarg de l'any. En aquests moments es-

tan focalitzats en la restauració del altar de la Verge de Montserrat de la catedral. Després de seixanta-vuit anys des de la seva inauguració, presenta símptomes de deteriorament i requereix una actuació protectora. La confraria demana col·laboració per a aquesta necessària obra.

Segurament, l'acte més rellevant d'aquest aniversari és l'audiència que el papa Francesc ha concedit a la confraria durant el matí del dissabte 7 d'octubre al Vaticà. Escric això abans de la seva realització perquè aquesta visita s'ha programat amb mesos d'antelació i coincideix en aquest cap de setmana en què està previst que acudeixin més de 800 confreres a qui acompanyaran tots els bisbes amb seu a Catalunya. Crec que és una culminació digna d'aquest esdeveniment i mereix un comentari posterior explicant com s'ha viscut aquesta experiència amb el Papa i quines han estat les seves paraules per a tots els confreres i per a la societat catalana en general. Esperem que reforci la secular devoció a la Patrona de Catalunya, la imatge de la qual està exposada a totes les parròquies i centres de culte de la nostra diòcesi i, a més, es canta amb molt sentiment el *Violai* a l'acabament de les celebracions ordinàries de les nostres comunitats. El nostre desig d'avui és anar més enllà de contemplar o cantar; és apropiarnos a la figura de Maria per apropiarnos de les seves excel·lents i innumerables virtuts: confiar en la Paraula de Déu i acomplir la seva voluntat, visitar el necessitat i el que pateix, manifestar l'alegria de la salvació, acceptar i sublimar els dolors i patiments propis, viure l'esperança de la Creu del seu Fill, acompanyar els apòstols i evangelitzadors, dedicar temps a la pregària i al silenci, saber compartir i fer comunitat.

Amb la meua benedició i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Obertura del curs al Seminari Major Interdiocesà

El Seminari Major Interdiocesà de Catalunya (SMI), que acull seminaristes provinents de set diòcesis amb seu a Catalunya, va inaugurar el curs 2023-2024 el passat 18 de setembre amb una missa presidida per Mons. Joan Planellas, arquebisbe de Tarragona, i amb la presència dels diferents bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense, entre ells, el bisbe de Lleida, Salvador Giménez. En la seva homilia, Mons. Plan-

ellas va animar els joves seminaristes a començar aquest curs amb il·lusió i responsabilitat, deixant-se guiar per l'esperit de Déu, i també va voler remarcar el valor del treball que es fa al SMI.

Els bisbes van aprofitar la jornada per mantenir una reunió de treball per preparar, entre altres, la Jornada de Germanor prevista per al proper mes de novembre. El 19 de setembre també es va inaugurar el curs de la Facultat Sant Pacià.

CERCA DE VOSOTROS

La Cofradía de Montserrat con el Papa

Queridos diocesanos:

Las cofradías con finalidad religiosa son abundantes en nuestra diócesis. Cada una de ellas tiene unas características propias y una historia que la hacen atractiva para inscribirse como colaborador o cofrade a muchos devotos de nuestras comunidades cristianas.

Hoy quisiera poner mi atención en la Cofradía de la Virgen de Montserrat, afincada en Lleida y que es parte de la cofradía que tiene su sede en el Santuario de Montserrat. El motivo es relevante: cumple 800 años de existencia y se han organizado muchas actividades para conmemorar dicha efeméride. Los miembros lelidanos de la mencionada cofradía conocen de sobra las distintas acciones y muchos de ellos han dedicado parte de su tiempo y de su preocupación a que todo discurra perfectamente y con excelentes frutos pastorales.

El pasado día 6 de mayo se reunieron en el Santuario las diferentes delegaciones de la cofradía para celebrar el acontecimiento de los 800 años. Hubo presencia numerosa de gente de Lleida. Se vivió con mucha alegría la celebración de la Santa Misa, presidida por el padre Abad, una reunión informativa y una comida de fraternidad. Asistieron muchos consiliarios de toda Cataluña y estuvieron acompañados por el P. Mayol, rector del Santuario y gran animador de este hecho, habiendo realizado multitud de visitas a las sedes de las distintas delegaciones. Estuvo también entre nosotros en septiembre del año pasado para informar de todas las actividades que se preparaban y animar a la colaboración y, sobre todo, a que se fomentara con más intensidad la devoción a «La Moreneta».

Respecto a la cofradía de Lleida, quiero dejar constancia de la dedicación de todos sus miembros, especialmente de la Junta Directiva, con el fin que esta devoción mariana no pierda presencia en nuestra sociedad. Edita un boletín periódicamente en el que muestran la gran cantidad de acciones que a lo largo del año llevan a cabo. En estos momentos están empeñados en la restauración del altar de la Virgen de Montserrat de la catedral. Después de los sesenta y ocho años de su inauguración presenta síntomas de deterioro y requiere una actuación protectora. Pide la cofradía colaboración para esta necesaria obra.

Seguramente el acto más relevante de este aniversario es la audiencia que el papa Francisco ha concedido a la cofradía durante la mañana del sábado 7 de octubre en el Vaticano. Escribo esto antes de su realización porque dicha visita se ha programado con meses de antelación y coincide en este fin de semana en el que está previsto que acudan más de 800 cofrades a quienes acompañarán todos los obispos con sede en Cataluña. Creo que es un broche digno de este acontecimiento y merece un comentario posterior explicando cómo se ha vivido esta experiencia con el Papa y cuáles han sido sus palabras para todos los cofrades y para la sociedad catalana en general. Esperamos que refuerce la secular devoción a la Patrona de Cataluña cuya imagen está expuesta en todas las parroquias y centros de culto de nuestra diócesis y, además, se canta con mucho ardor el *Violai* al concluir las celebraciones ordinarias de nuestras comunidades. Nuestro deseo de hoy es ir más allá de contemplar o cantar; es acercarnos a la figura de María para apropiarnos de sus excelentes e innumerables virtudes: confiar en la Palabra de Dios y cumplir su voluntad, visitar al necesitado y al que sufre, manifestar la alegría de la salvación, aceptar y sublimar los dolores y sufrimientos propios, vivir la esperanza de la Cruz de su Hijo, acompañar a los apóstoles y evangelizadores, dedicar tiempo a la oración y al silencio, saber compartir y hacer comunidad.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Pardinyes homenatja Mn. Joan Jové

L'Església parroquial del Santíssim Salvador de Pardinyes va homenatjar, el passat dissabte 16 de setembre, a Mn. Joan Jové, que es jubila després de 51 anys d'exercici a la parròquia. Diversos representants de les associacions i grups par-

roquials que han treballat amb ell al barri i a la ciutat, així com el paer en cap, Fèlix Larrosa, van acompanyar Mn. Joan. L'alcalde va destacar moltes de les aportacions de Mn. Joan al barri i va voler recordar que té la Medalla a la Solidaritat de la Ciutat de Lleida, concedida el 2019.

Amb 87 anys, Mn. Joan es jubila després d'haver estat a l'església de Pardinyes des de 1972 i ara Mn. Jaime Clusa passa a encarregar-se de la parròquia, que també atindrà el centre de culte de Llivia. L'acte d'homenatge a Mn. Joan Jové va culminar amb la celebració d'una missa i amb una cercavila dels grallers i gegants del barri.

Pelegrinatges a Lourdes i a Cantàbria

Un grup de més de 200 persones van viatjar, el cap de setmana del 16 i 17 de setembre, a Lourdes acompanyats per Mn. Josep Moré i Mn. Jaume Pons, en un pelegrinatge organitzat per la Parròquia de la Mare de Déu del Carme de Lleida. El dissabte dia 16 van sortir cap a Lourdes un primer grup de 54 persones, a les que diumenge s'hi va afegir un segon contingent de 164 persones més.

D'altra banda, un altre grup de pelegrins de la diòcesi van participar, entre el 9 i l'11 de setembre, en un pelegrinatge a Sant Sebastià de Garabandal i al Monestir de San Toribio de Liébana, a Cantàbria. Les organitzadores de l'experiència van ser la Sra. Pepita Domènech, de 98 anys, i la seva filla, Anna Prada, acompanyades per Mn. Joaquim Messalles.

Nomenament

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat el següent nomenament:

P. Antoni Riera Figueras, nomenat encarregat de la Parròquia del Sagrat Cor de Raimat (Lleida), per substituir el seu rector P. Cin-

to Casanovas Corderroure, mort fa uns dies a Sant Cugat del Vallès, amb data 14 de setembre de 2023.

EL PAPA FRANCESC A LA XARXA

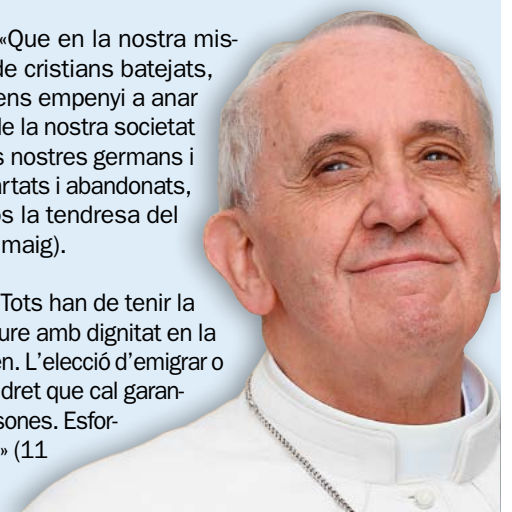

@Pontifex_es: «No ens deixem arrasar pel present; mirem cap amunt, cap al Cel, recordem la meta, pensem que estem cridats a l'eternitat, a la trobada amb Déu. Renovem avui l'elecció d'estimar Jesús i de caminar darrere d'Ell» (7 de maig).

@Pontifex_es: «La vida no és una demostració d'habilitats, sinó un viatge cap a Aquell que ens estima: mirant el Senyor, trobarem la força per seguir endavant amb alegria renovada» (9 de maig).

@Pontifex_es: «Que en la nostra missió quotidiana de cristians batejats, l'amor de Crist ens empenyi a anar a les perifèries de la nostra societat a la trobada dels nostres germans i germanes descartats i abandonats, per a mostrar-los la tendresa del Senyor» (10 de maig).

@Pontifex_es: «Tots han de tenir la possibilitat de viure amb dignitat en la seva terra d'origen. L'elecció d'emigrar o quedar-se és un dret que cal garantir a totes les persones. Esforcem-nos per això» (11 de maig).

Aplec de Grenyana i Exaltació de la Santa Creu a la Granadella

Un nombrós grup de veïns i veïnes de la partida de Grenyana van participar, el passat 17 de setembre, al tradicional Aplec de l'Ermita de Nostra Senyora de Grenyana. El bisbe Salvador va saludar els assistents a la celebració, entre els que cal destacar diversos presidents d'altres partides de l'Horta de Lleida. Els veïns van participar en la celebració de l'Eucaristia, solemnitzada amb els cants del Petit Cor de la Catedral de Lleida i amb l'ofrena de productes de l'horta. La jornada va acabar amb una ballada de sardanes.

Uns dies abans, el 14 de setembre, la Granadella va celebrar, en el marc de la seva Festa Major en honor al Sant Crist de Gràcia, la festa de l'Exaltació de la Santa Creu. Després del tradicional repic de campanes es va celebrar la Santa Missa, presidida per Mn. Josep Maria Cebrià i concelebrada per Mn. Adrià Burca, amb l'església plena de gom a gom. En acabar l'Eucaristia, es va fer una ballada de sardanes com a símbol de germanor.

Benedicció als Dolors del Crist de la Llum restaurat

L'Oratori dels Dolors de Lleida va acollir, el divendres 15 de setembre, la celebració de la Santa Missa amb motiu de la festa dels Dolors de la Verge Ma-

ria. La celebració, que també va servir per imposar l'escapulari als nous congregants, va finalitzar amb la benedicció del Crist de la Llum, restaurat pels artistes José Antonio Ferrer i Lluís Capdevila, que va quedar exposat per a la veneració dels assistents.

El mateix dia es van reprendre les misses setmanals de la Congregació de la Sang a l'Església de la Sang, interrompudes durant el període estival. L'Eucaristia se celebra tots els divendres no festius, a les 19.30 h. Aquest primer divendres de culte es va beneir la nova ubicació on quedarà el Crist Jacent a la pública veneració.

Els alumnes de l'Episcopal visiten el Bisbat

Els joves de 4t d'ESO del Col·legi Episcopal de Lleida van visitar el Palau Episcopal els passats 12 i 13 de setembre i es van trobar amb el bisbe Salvador, que els va parlar sobre la missió i definició de l'Església, i dels motius que el van portar a fer-se capellà i a dedicar la vida al ministeri. Un altre grup d'alumnes, en aquest cas de Batxillerat, també van visitar el Bisbat per conèixer com funciona l'àrea de comunicació de la diòcesi, tant pel que fa a la relació amb els mitjans de comunicació tradicionals, com els seus propis mitjans, com el *Full Dominical* o la presència a les xarxes socials.

REFLEXIONS

Felicitat i perfeccionament (i III)

Des del transhumanisme es contempla la possibilitat d'alterar, directament, el nostre estat de benestar psíquic tot emprant tecnologies que afecten la nostra memòria, els nostres estats d'humor o bé de disponibilitat.

Es preveu la utilització de fàrmacs que ens permetin eliminar, selectivament, de la nostra memòria aquells records que provoquen en nosaltres un sofriment, però, a la vegada, consumir fàrmacs a fi de generar un estat de benestar, que tendeixin a reduir la intensitat de les reaccions, fent que les persones estiguin més tranquil·les i que experimentin una sensació de benestar.

Aquesta possibilitat d'alterar, modificar, suprimir o eliminar records no és irrellevant des del punt de vista filosòfic. La memòria és un ingredient fonamental de la identitat personal. Qui perd la memòria, perd la identitat, no sap qui és, ni d'on ha vingut, ni quines són les vicissituds que l'han fet ser com és. Les cicatrius visibles i les invisibles formen part de la pròpia identitat. Esborrar de la memòria certs episodis dolorosos del passat és una temptació que, segons els transhumanistes, està al nostre abast, però, cal recordar que, en fer-ho, no solament esborrem una crosta de la personalitat, sinó elements que configuren la nostra identitat narrativa, per dir-ho amb un terme de Paul Ricoeur (1913-2005).

Sense els vertaders records, no hi pot haver justícia, sense memòria no hi pot haver perdó, ni reconciliació. La condició del perdó és la memòria. La desmemòria, selectivament articulada, allibera la persona de rancúnies, de ressentiments, de nostàlgies i de pors, també de remordiments, però, quan una persona s'ha alliberat de tot aquest feix negatiu del seu passat, ¿segueix essent la mateixa persona?

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jn 1,1-2,1.11 / Jn 2 / Lc 10,25-37]. Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca, 1541 - Roma, 1609), prev., fund.; sant Abraham, patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

10. ■ Dimarts [Jn 3,1-10 / Sl 129 / Lc 10,38-42]. Sant Tomàs de Villa-

nueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

11. ■ Dimecres [Jn 4,1-11 / Sl 85 / Lc 11,1-4]. Sant Joan XXIII, papa (1958-1963); santa Soledat Torres Acosta (Madrid, 1826-1887), vg., fund. de les Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851); sant Germà, bisbe i mr.

12. □ Dijous [1Cr 15,3-4.15-16; 16,1-2 (o bé: Fets 1,12-14) / Sl 26 / Lc 11,27-28]. Mare de Déu del Pilar, apareguda a Saragossa segons la tradició, patrona d'Aragó.

13. ■ Divendres [Jl 1,13-15; 2,1-2 / Sl 9 / Lc 11,15-26]. Sant Eduard (1002-1062), rei d'Anglaterra, venerat a Westminster.

14. ■ Dissabte [Jl 4,12-21 / Sl 96 /

Lc 11,27-28]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe.

15. ■ Diumenge vinent, XXVIII de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14,19-20 / Mt 22,1-14 (o bé, més breu: 22,1-10)]. Santa Teresa de Jesús (Àvila, 1515 - Alba de Tormes, 1582), vg. carmelitana i dra. de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe; santa Tecla, abadessa.

Diurnenge XXVII de durant l'any (A)

COMENTARI

«El Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar»

Diurnenge passat Jesús denunciava la manca de conversió dels grans sacerdots i notables. Avui a través d'aquesta paràbola amb la imatge de la vinya subratlla que tampoc no han donat el fruit que Déu n'esperava. No han acceptat el missatge dels profetes enviats per Déu: per dues vegades l'amo va enviar els seus homes a recollir els fruits. Finalment els va enviar el seu propi Fill, és a dir Jesús, que no van acceptar tampoc: no van acceptar la seva persona i el seu missatge, no van donar fruits de conversió. Al contrari *el van agafar, el van treure fora de la vinya i el van matar*. Per això Jesús els aplica la paraula de l'Escriptura: *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici*. Aquesta pedra és Jesús rebutjat un cop més pels grans sacerdots i notables del poble. Les conseqüències seran molt greus: *El Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar*. La imatge és clara: El Regne de Déu passa al poble que sí accepta Jesús, que sí accepta el seu missatge i sí dona fruits de justícia i bondat. Si no donem fruits no servirà de res que ens hagin passat el Regne de Déu. A la primera lectura trobem un relat deliciós, un himne d'amor: *Cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya*. L'enamorat és Déu i la vinya el poble d'Israel. Hi va dedicar tots els esforços... *què més podia fer per ella que no ho hagi fet?* Per això *esperava que donaria bon raïm però li donava raïms agres*. Quina serà la resposta?: *Deixaré la vinya abandonada*. És una imatge semblant a la de l'evangeli. Isaïes concreta què volia Déu: *N'esperava justícia però no hi veu sinó injustícies, n'esperava bondat però hi sent el clam dels oprimits*. Pau ens exhorta a aquestes bones obres. *Interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu les vostres peticions amb acció de gràcies*. Una programa del que Déu espera de nosaltres.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. I ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meva vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meva vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i manaré als núvols que no hi deixin caure la pluja. La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

▶ Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor és el poble d'Israel.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filips (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble:

«Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, hi deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar, i a un, li van pegar; a un altre, el van matar; a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: «Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat.» I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema.» Jesús els diu: «No heu llegit mai allò que diu l'Escriptura: «La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen?» Per això us dic que el regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar a mi amigo el canto de mi amado por su viña.

Mi amigo tenía una viña en un fértil collado. La trencavó, quitó las piedras y plantó buenas cepas; construyó en medio una torre y cayó un lagar. Esperaba que diese uvas, pero dio agrazones. Ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más podía hacer yo por mi viña que no hubiera hecho? ¿Por qué, cuando yo esperaba que diera uvas, dio agrazones? Pues os hago saber lo que haré con mi viña: quitar su valla y que sirva de leña, derruir su tapia y que sea pisoteada. La convertiré en un erial: no la podarán ni la escardarán, allí crecerán zarzas y cardos, prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella. La viña del Señor del universo es la casa de Israel y los hombres de Judá su plantel preferido. Esperaba de ellos derecho, y ahí tenéis: sangre derramada; esperaba justicia, y ahí tenéis: lamentos.

▶ Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 4,6-9)

Hermanos:

Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis, visteis en mí, ponedlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los ancianos del pueblo: «Escuchad otra parábola: «Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó una torre, la arrendó a unos labradores y se marchó lejos. Llegado el tiempo de los frutos, envió sus criados a los labradores para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro y a otro lo apedrearón. Envío de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último, les mandó a su hijo diciéndose: 'Tendrán respeto a mi hijo'. Pero los labradores, al ver al hijo se dijeron: 'Este es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia'. Y agarrándolo, lo sacaron fuera de la viña y lo mataron. Cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?». Le contestan: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores que le entreguen los frutos a su tiempo». Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: «La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente?» Por eso os digo que se os quitará a vosotros el reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos».